

آموزش

شناخت انواع بیمه ۱

کتب و نشریات به دلیل تخصصی بودن ممکن است برای تمام افراد جامعه قابل استفاده نباشد، سعی خواهیم کرد که در این سلسه مقالات مباحثت بیمه‌ای را به بیانی که برای اغلب خوانندگان قابل استفاده باشد عرضه نماییم. مباحثت مورد نظر در این بخش که عمدهاً با هدف آموزش مسائل بیمه در نظر گرفته شده به شرح ذیل ارائه خواهد شد:

این باوریم که کار فرهنگی و علمی در شرایط زمانی و مکانی جامعه ضرورتی است غیرقابل اجتناب که جز با تلاش همه جانبی و بسیج عمومی همه دست اندکاران امور فرهنگی میسر نمی‌شود. با این پیش فرض لازم دیدیم که در نشریه، بخشی را به آموزش بیمه اختصاص دهیم، هر چند که در زمینه انواع بیمه نشریات و کتابهای مختلفی منتشر شده ولی از آنجا که اغلب این

گروهی از صاحبنظران اعتقاد دارند که شرایط اجتماعی - فرهنگی، عامل به وجود آورنده رشد اقتصادی است و گروهی دیگر بر این باورند که رشد اقتصادی تعیین کننده رشد فرهنگی و اجتماعی است. این مقوله بحث‌های بسیاری را ایجاد کرده که تاریخ اقتصاد یکی از صننه‌های این گفتگوهاست. ما بدون طرفداری صرف از گروه اول که دلایل و مستندات مخالف هم دارد بر

- ۱ - تاریخچه ارکان، اصطلاحات و اصول بیمه ۲ - بیمه مهندسی، نصب و ماشین آلات ساختمانی و راهسازی ۳ - بیمه آتش سوزی ۴ - بیمه باربری ۵ - بیمه اتومبیل ۶ - بیمه مسئولیت و بیمه پول ۷ - بیمه عمر ۸ - بیمه حادث ۹ - بیمه درمان ۱۰ - بیمه اعتبار ۱۱ - بیمه اتکائی

از آنجا که اغلب به دلیل نداشتن تجهیزات ایمنی خطرات دریائی، کالاها و شناورها را تهدید می‌کرد، فکر تأمین خسارت ناشی از مخاطرات سفر دریائی بازگنان را به ایجاد نوعی خیلی ابتدائی از بیمه که به بیمه تعاضی مشهور شده واداشت و به دنبال آن به رونق تجارت جهانی و جهت جبران خساراتی که خطرات و حوادث مختلف زندگی بشر متمدن را تهدید می‌کرد، انواع رشته‌های بیمه‌ای ایجاد و توسعه یافت، به طوریکه در جوامع مترقی امروز کمتر افرادی یافتد می‌شوند که از چند نوع پوشش بیمه ای مختلف استفاده نمایند.

بیمه در ایران قبل از سال ۱۳۱۴ که شرکت سهامی بیمه ایران

تاریخچه ارکان، اصطلاحات و اصول بیمه

بخش اول : تاریخچه

هر چند که در باره تاریخ پیدایش بیمه تحقیقات وسیعی صورت گرفته ولی اغلب محققان و مورخین در مورد قدیم‌ترین نوع بیمه اتفاق نظر داشته و آنرا بیمه دریائی می‌شناسند، علت این امر تجارت بین المللی بوده که از زمانهای خیلی قدیم برای فواصل دور ابتدا از طریق دریا انجام می‌شده و اولین وسیله حمل و نقل که بشر موفق به ساخت آن گردیده شناورهای دریائی بوده و

حادثه خسارت واردہ بر او را جبران نموده و یا وجه معینی را پردازند."

ایرادی که در تعریف عقد بیمه به نظر می‌رسد این است که در تعریف عقد بیمه به مسائل فن بیمه‌گری که همانا شخصیت حقوقی بیمه‌گر و اجتماع عظیم بیمه‌گذاران که برای امر بیمه‌گری لازم است به دقت توجه نشده و فقط به تعریف عقد بین دو طرف بسنده گردیده که نمی‌توان به آن بیمه اطلاق نمود، مگر اینکه یک طرف (بیمه‌گر) به صورت شخص حقوقی و بر اساس قانون تشکیل شده باشد و طرف دیگر متتشکل از تعداد زیادی بیمه‌گذار باشد ضمناً به یکی از انواع بیمه‌ها که همانا بیمه مسئولیت می‌باشد، به صراحت اشاره نشده است.

تعریف دیگری که در حقوق فرانسه از بیمه شده به قرار زیراست:

"بیمه عبارت است از آنچنان عملی که طی آن بیمه‌گذار با پرداخت حق بیمه به بیمه‌گر که یک سلسله خطرات را قبول می‌کند و بر اساس علم آمار خسارت ناشی از آنها را جبران می‌نماید تعهدی به نفع خود یا برای ثالث تحصیل می‌کند، این تعهد در صورت وقوع خطر موضوع قرارداد از طرف بیمه‌گر انجام می‌شود."

بیمه‌گر : Insurer

بیمه‌گر شخصی است حقوقی که در مقابل دریافت حق بیمه از بیمه‌گذار تعهد جبران خسارت و یا پرداخت وجه معینی را در صورت وقوع حادثه به عهده می‌گیرد.

در ماده ۳۱ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری چنین آمده:

"عملیات بیمه در ایران به وسیله شرکتهای سهامی عام ایرانی که کلیه سهام آنها با نام بوده و با رعایت قانون و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشد انجام خواهد گرفت."

بیمه‌گذار Assured

بیمه‌گذار شخص حقیقی یا حقوقی است که طرف تعهد بیمه‌گر است و شخصی است که با پرداخت حق بیمه جان، مال یا مسئولیت خود و یا دیگری را تحت پوشش بیمه قرار می‌دهد.

تأسیس گردید، اوائل قرن بیستم توسط نمایندگیهای خارجی که در ایران فعالیت داشتند، به صورت خیلی محدود انجام می‌شد و از سال ۱۳۱۴ که شرکت سهامی بیمه ایران تأسیس گردید، نمایندگیهای خارجی یکی پس از دیگری تعطیل شده و فقط دو شرکت که نمایندگی شرکتهای بیمه اینگستراخ روسیه و یورکشاپر انگلیس را داشتند باقی ماندند و این شرکتهای تا بعد از تشکیل حکومت جمهوری اسلامی و قبل از تاریخ ۵۸/۴/۴ که شورای انقلاب شرکتهای بیمه را ملی و نمایندگیهای خارجی را منحل اعلام کرد، به فعالیت خود در ایران ادامه می‌دادند.

قبل از انقلاب اسلامی در ایران یک شرکت بیمه دولتی (شرکت سهامی بیمه ایران) و چهارده شرکت بیمه خصوصی و نمایندگی خارجی (شرکتهای بیمه: ملی - شرق - آریا - ساختمان و کار - حافظ - ایران و آمریکا - البرز - آسیا - امید - تهران - پارس - دانا - و شرکتهای نمایندگی اینگستراخ و یورکشاپر) فعالیت می‌کردند و از سال ۱۳۵۱ بیمه مرکزی ایران جهت هدایت

امر بیمه در کشور و نظارت بر شرکتهای بیمه تشکیل گردید.

بعد از انقلاب ابتدا در سال ۱۳۵۸ با مصوبه شورای انقلاب شرکتهای بیمه خصوصی ملی شده و نمایندگیهای خارجی تعطیل گردیدند و از شهریورماه ۱۳۶۰ به جز شرکتهای بیمه آسیا و بیمه البرز فعالیت سایر شرکتهای بیمه ملی شده، متوقف گردید. از سال ۱۳۶۷ بر اساس مصوبه مجلس شورای اسلامی علاوه بر شرکت سهامی بیمه ایران که یک شرکت بیمه دولتی بود، شرکتهای بیمه آسیا و بیمه البرز هم دولتی شده و یک شرکت بیمه دولتی دیگر که فقط اجازه فعالیت در بخش بیمه اشخاص به او داده شد، به نام شرکت بیمه دانا تشکیل گردید. در حال حاضر چهار شرکت بیمه دولتی علاوه بر تهران که مرکز اصلی آنان است با ایجاد شبکه نمایندگی و تأسیس شعب در اغلب شهرهای کشور به امر بیمه‌گری می‌پردازند.

بخش دوم : تعریف بیمه، ارکان و اصطلاحات آن

قانون بیمه ایران مصوب ۱۳۱۶ در ماده یک عقد بیمه را چنین تعریف می‌کند:

"بیمه عقدی است که به موجب آن یک طرف تعهد می‌کند در ازاء پرداخت وجه یا وجوهی از طرف دیگر در صورت وقوع یا بروز

مورد موافقت بیمه‌گر قرار گیرد، در صورت وقوع خطر مورد تعهد بیمه‌گر ملزم به پرداخت آن به ذینفع یا بیمه شده خواهد بود.

خطر یا موضوع بیمه :Risk

خطر به حادثه‌ای گفته می‌شود که در صورت وقوع آن بیمه‌گر موظف به انجام تعهد خود می‌گردد، آتش سوزی، سیل، سرقت، سقوط هوایی، تصادف اتومبیل، فوت انسان، بیماری و نظایر آن مشخصات خطری که قابل بیمه شدن می‌باشد :

الف - محتمل الوقوع باشد (حتمی الواقع نبوده و وقوع آن نادر نباشد)

ب - خارج از اراده بیمه‌گذار اتفاق افتاد (عمدی نباشد)
ج - از نظر حرفة بیمه‌گری باید خطرات پراکنده داشته و متجانس باشد (بیمه آنها به قدر کافی عرضه شود)

حق بیمه :Premium

حق بیمه وجهی است که بیمه‌گذار به بیمه‌گر می‌پردازد تا در مقابل، بیمه‌گر در صورت وقوع حادثه و ایجاد خسارت زیان وارد را جبران کند و یا مبلغی به بیمه‌گذار و یا ذینفع از قرارداد یا اشخاص ثالث بپردازد. حق بیمه را بهای خطر می‌نامند و مبلغ آن بستگی به شدت و ضعف احتمال وقوع خطر دارد.

مدت بیمه :Duration of the Insurance

مدت بیمه فاصله زمانی بین ابتداء و انتهای تعهد بیمه‌گر است که در طول این زمان بیمه‌گر متعهد جبران خسارت‌های مورد تعهد می‌باشد.

مدت بیمه در بیمه‌های اموال معمولاً یکسال است.

خسارت یا غرامت :- Damage - loss Indemnity

خسارت عبارت است از زیان وارد به مورد بیمه که در نتیجه وقوع حادثه ایجاد می‌شود و جبران آن در تعهد بیمه‌گر می‌باشد. در بعضی موارد تعهد بیمه‌گر ممکن است بدون وقوع حادثه نیز تحقق پیدا کند مانند پرداخت سرمایه بیمه در انتهای مدت به شرط حیات بیمه شده (در بیمه عمر و پسانداز) و یا برقراری مستمری بازنشستگی و نظایر آن.

ماده ۵ قانون بیمه مقرر می‌دارد :

" بیمه‌گذار ممکن است اصیل باشد یا به یکی از عنوانین قانونی نمایندگی صاحب مال یا شخص ذینفع را داشته یا مسئولیت حفظ آن را از طرف صاحب مال داشته باشد. "

مورد بیمه :

مورد بیمه می‌تواند شخص، شیئی یا مسئولیت باشد. چنانچه مورد بیمه شخص باشد بیمه‌گر در مقابل فوت، حیات، بیماری، ازکارافتادگی و نقص عضو بیمه شده متعهد خواهد بود این نوع بیمه را بیمه اشخاص می‌نامند (Personal Insurance) در صورتی که مورد بیمه شیئی باشد، اعم از بی روح یا ذیروح بیمه‌گر در مقابل خسارات وارد به آن شیئی متعهد خواهد بود، مثل آتش سوزی اموال منقول و غیرمنقول، بیمه حمل و نقل کالا، بیمه هواییما و کشتی، بیمه اتومبیل، بیمه مرگ و میر حیوانات، بیمه محصولات کشاورزی، این نوع بیمه را بیمه اشیاء می‌نامند (Property Insurance) مورد بیمه ممکن است شخص و یا شیئی نباشد بلکه مسئولیت بیمه‌گذار در مقابل دیگری باشد که در این صورت بیمه‌گر متعهد است چنانچه در نتیجه حادثه‌ای که بیمه‌گذار مسئول آن باشد به دیگری خسارت وارد شود خسارت آن شخص را جبران نماید، مانند بیمه مسئولیت شخص ثالث اتومبیل، بیمه مسئولیت کارفرما در مقابل کارگران، بیمه مسئولیت حرفة ای پزشکان و داروسازان، بیمه مسئولیت مالک در مقابل مستأجر و امثالهم. این نوع بیمه را بیمه مسئولیت می‌نامند (Liability Insurance)

مبلغ بیمه شده :Sum insured

مبلغ بیمه شده یا سرمایه مورد تعهد (در بیمه‌های اموال) ارزش واقعی شیئی مورد بیمه بوده یا مبلغی است که بیمه‌گر تعهد می‌کند در صورت وقوع حادثه تا آن میزان به بیمه‌گذار یا ذینفع قرارداد بیمه خسارت بپردازد. در بیمه اموال مبلغ بیمه شده باید معادل ارزش مال بوده و در صورتی که مبلغ بیمه کمتر از مبلغ واقعی باشد، خسارت به نسبت مبلغ بیمه با مبلغ واقعی پرداخت خواهد شد (ماده ۱ قانون بیمه) در بیمه اشخاص از آنجا که جان انسان قابل تقویم به پول نیست، هر مبلغی را که بیمه‌گذار پیشنهاد نمود در صورتی که

فرانشیز : Franchise

فرانشیز به مبلغی از خسارت گفته می‌شود که به عهده بیمه‌گذار بوده و بیمه‌گر نسبت به آن تعهدی ندارد.

بیمه نامه : Insurance Policy

بیمه‌نامه سندی است که با توجه به قانون و مقررات بیمه و با توجه به پیشنهاد بیمه‌گذار موافقت بیمه‌گر تنظیم شده و از طرف بیمه‌گر در اختیار بیمه‌گذار قرار می‌گیرد. در بیمه‌نامه حدود و ظایف، تکالیف و تعهدات طرفین تحت عنوان شرایط عمومی، شرایط پیوست و شرایط خصوصی تعیین می‌گردد.

ماده سه قانون بیمه در ایران مقرر می‌دارد امور ذیل باید به طور صریح در بیمه‌نامه قید شود : تاریخ انعقاد قرارداد، اسم بیمه‌گر و بیمه‌گذار، موضوع بیمه، ابتدا و انتهای بیمه، حادثه یا خطری که عقد بیمه به مناسب آن به عمل آمده است، حق بیمه، میزان تعهد بیمه‌گر در صورت وقوع حادثه.

الحاقی : Endorsement

الحاقی ورقه‌ای است که بعد از صدور بیمه‌نامه ممکن است توسط بیمه‌گر صادر گردد، چنانچه بعد از صدور بیمه‌نامه بیمه‌گذار درخواست تغییراتی در بیمه‌نامه بنماید این تغییرات توسط اوراق الحاقی انجام می‌گیرد. صدور الحاقی به جز مواردی که طبق شرایط بیمه‌نامه برای بیمه‌گر پیش بینی شده بدون موافقت کتبی بیمه‌گذار انجام نمی‌شود مگر در مندرجات بیمه‌نامه اشتباہی رخ داده باشد که بیمه‌گر راساً نسبت به تصحیح آن باورثه الحاقی اقدام خواهد نمود.

هرچند سابقه بیمه به شکل ساده آن از دوران باستان وجود داشته است، معهدها شروع فعالیت دو رشته اصلی بیمه یعنی بیمه آتش سوزی و بیمه حمل و نقل را می‌توان به ترتیب از سال ۱۶۶۷ میلادی و پس از آتش سوزی بزرگ لندن و سال ۱۶۸۷ میلادی از قهقهه خانه لویدز دانست.

صنعتی شدن اروپا در قرن نوزدهم ضرورت ارائه انواع دیگر بیمه از جمله بیمه‌های مهندسی را فراهم آورد.

اولین بیمه‌های مهندسی از نیمه دوم قرن آغاز شد. به طور مثال در سال ۱۹۵۹ میلادی در انگلستان بیمه موسوم به «دیگ MASCHINE بخار» و در سال ۱۹ میلادی بیمه نامه VERSICHERUNG در آلمان پدید آمد. بیمه‌های «تمام خطرنصب» و «تمام خطر مقاطه‌کاری» که موضوع اصلی این گفتار می‌باشد از سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۲۵ میلادی رایج گردید و هم اکنون به صورت گسترده در تمام بازارهای بیمه‌ای جهان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

قبل از طراحی این نوع بیمه‌نامه‌ها، هریک از اشخاصی که به نحوی در اجرای یک پروژه صنعتی ذینفع بودند، برای تهیه تأمین خود اقدام به انعقاد قراردادهای مختلف در مقابل خطرات اصلی مانند آتش سوزی، صاعقه، انفجار، سرقت، سیل، زلزله و مسئولیت در مقابل اشخاص ثالث می‌نمودند که این امر در بیشتر موارد بیمه‌گذاران را هنگام خسارت با مشکلات عدیدهای از قبیل بیمه مضاعف و مراحل مربوط به اصل قائم مقامی مواجه می‌نمود. از سوی دیگر گاهی خطر واقع شده تحت پوشش هیچ یک از بیمه‌نامه‌ها نبوده و بیمه‌گران الزامی به جبران خسارت نداشتند، ضمن اینکه کل هزینه‌های پرداختی بابت حق بیمه به مراتب بیش از حق بیمه معقول برای یک پروژه محاسبه می‌شد.

همراه با توسعه صنعت در سطح جهان و رشد تکنولوژی در زمینه‌های مختلف مهندسی، ضرورت طراحی بیمه‌نامه‌هایی فراهم آمد که ضمن اینکه عاری از مشکلات اشاره شده باشد، منافع کلیه دست اندکاران ساخت و اجرای یک پروژه مهندسی را نیز برآورد نماید. همانطور که ذکر شد در سالهای ۱۹۲۰ تا ۱۹۲۵ میلادی بیمه‌نامه‌های تمام خطر نصب (EAR) و تمام خطر

دارند.

نظر به اینکه حق بیمه محاسبه شده توسط یک بیمه‌گر حرفه‌ای به مراتب دقیق‌تر از محاسبه میزان هزینه‌های احتیاطی خطر توسط یک مقاطعه کار است، بیمه(CAR) ضمن ارائه تأمین مالی کافی برای کلیه طرفهای ذیربسط، باعث کاهش هزینه‌های کل ساختمانی نیز می‌گردد. لذا صاحبکاران، مهندسین مشاور، آرشیتکتها و سرمایه‌گذاران تمایل زیادی از خود نشان می‌دهند که انعقاد یک بیمه‌نامه(CAR) را شرط واگذاری یک مناقصه قرار دهند، و این شرطی است که در بسیاری از قراردادهای ساختمانی که پروژه‌های دولتی را شامل می‌شوند، تصریح شده است.

پس از این مقدمه به ذکر اهم نکاتی که در بیمه (CAR) مطرح است می‌پردازیم:

۱- بیمه گزار:

صاحبکار، پیمانکار، بانک و یا هر مؤسسه تأمین کننده اعتبار می‌تواند نسبت به انعقاد قرارداد بیمه اقدام نماید. به منظور پرهیز از هرگونه مشکل، اسامی کلیه طرفهای ذیربسط به عنوان بیمه گزار در بیمه‌نامه قید می‌گردد.

شكل زیر نحوه ارتباط اشخاص مختلف دست اندکار در اجرای یک پروژه را نشان می‌دهد:

مقاطعه کاری (CAR) طراحی گردید که کلیات مربوط به هریک ذیلاً تشریح می‌شود.

«بیمه تمام خطر مقاطعه کاری»

بیمه تمام خطر مقاطعه کاری (CAR) یک رشته نسبتاً جدید از بیمه مهندسی است. هدف اصلی بیمه (CAR) ارائه تأمینی جامع و کافی در مقابل زیان یا خسارت وارد به کارهای مورد مقاطعه، لوازم و تجهیزات ساختمانی و یا ماشین آلات ساختمانی، همچنین در برابر خسارات مادی یا صدمات جسمانی وارد به اشخاص ثالث بواسطه اجرای یک پروژه ساختمانی می‌باشد.

توسعه سریع تکنولوژی که در رشته مهندسی راه و ساختمان نیز پدید آمده است، تقاضای فرازینده برای انواع فعالیت‌های ساختمانی، رشد ارزش پروژه‌های خاص ساختمانی و افزایش غیر قابل اجتناب خطرات فنی و اقتصادی در طی عملیات ساختمانی، باعث شده است که تقاضای روز افزونی در سراسر جهان نسبت به تهیه تأمین بیمه‌ای (CAR) بوجود آید. علاوه براین، به علت وجود روابطی تنگاتنگ در مناقصات ساختمانی، شرکتهای مقاطعه کاری غالباً در وضعیتی نیستند که بتوانند در قیمت‌های پیشنهادی خود، مبلغی را نیز جهت جبران خسارات احتمالی ناشی از خطرات نهفته در عملیات مقاطعه کاری منظور

۲ - موضوع بیمه :

هر نوع پروژه راه سازی و یا ساختمانی از قبیل : ساختمانهای مسکونی، اداری، بیمارستانها، تئاتر، کارخانجات، راه آهن و فرودگاه، پل، سد، آب بند، تونل، پروژه‌های زهکشی و بندرگاهها می‌توانند به عنوان موضوع بیمه، در بیمه (CAR) تحت پوشش قرار گیرند. مورد بیمه در بیمه (CAR) عموماً عبارت است از :

۱ - ۲ موضوع قرارداد :

منظور، کلیه عملیاتی است که باید توسط یک مقاطعه کار یا مقاطعه کاران جزء باتوجه به مفاد قرارداد ساختمانی انجام شود، از جمله تجهیز کارگاه، انجام کارهای مقدماتی در محل اجرای پروژه از قبیل: خاکبرداری، کار تسطیح و تراز بندی، اجرای تأسیسات موقت مانند راههای انحرافی و سدهای حفاظتی، همچنین استفاده از کلیه مصالحی که در محل اجرای پروژه انبار شده و می‌باید در ساخت بنا به کار روند.

۲ - ۲ لوازم و تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی :

عبارة است از هرنوع لوازم و تجهیزات و ماشین آلات که پیمانکار در مدت اجرای پروژه ناگزیر از استفاده از آنها می‌باشد، چه این وسائل متعلق به پیمانکار بوده و یا در اجاره وی باشد، مثل انواع جرثقیل، لودر، بلدوزر، داریستها، موتور پمپ و یا زنرаторها، دستگاههای بتون ساز و این قبیل.

۳ - ۲ هزینه های مربوط به پاکسازی و جمع آوری ضایعات پس از حادثه :

از جمله هزینه های اضافی است که بیمه‌گر پس از وقوع یک حادثه بیمه شده، علاوه بر خسارت وارد به کار موضوع قرارداد، به بیمه‌گزار پرداخت می‌نماید.

۴ - ۲ مسئولیت مدنی در قبال اشخاص ثالث :

کلیه مسئولیتهای قانونی بیمه‌گزار برای جبران خسارات جانی و مالی وارد به اشخاص ثالث که در محدوده اجرای پروژه و یا اطراف آن حادث گردیده باشد، تحت پوشش این بیمه نامه

می‌باشد.

باید توجه داشت که هیچ یک از کارکنان بیمه‌گزار ثالث تلقی نمی‌گردد.

۵ - ۲ اموال مح-اور:

منظور اموالی است که :

- در محل اجرای پروژه و یا مجاور آن قرار گرفته باشد.
- این اموال متعلق ویابه هر شکلی در اختیار اشخاصی است که نام آنها در بیمه نامه به عنوان بیمه‌گزار قید گردیده است.
- این اموال جزو « کار موضوع قرارداد » که به مناسب آن بیمه‌نامه صادر شده، نمی‌باشند.

وضعیت اموال مجاور و اشخاص ثالث در یک پروژه در حال اجراء :

الف : کارخانه تایرسازی در حال کار.

ب : طرح توسعه کارخانه در حال اجراء (موضوع بیمه).

ج : ساختمانهای اداری کارخانه تایرسازی.

د : کارخانه مبل سازی.

ه-5 : مجموعه ورزشی.

۳ - حدود پوشش بیمه‌ای :

این بیمه از انواع بیمه‌های تمام خطر می‌باشد، بدین معنی که

هر خطری که بطور مشخص در بیمه‌نامه استثناء نگردیده، جزو خطرات تحت پوشش می‌باشد، از جمله :

۱ - ۳) خطرات طبیعی :

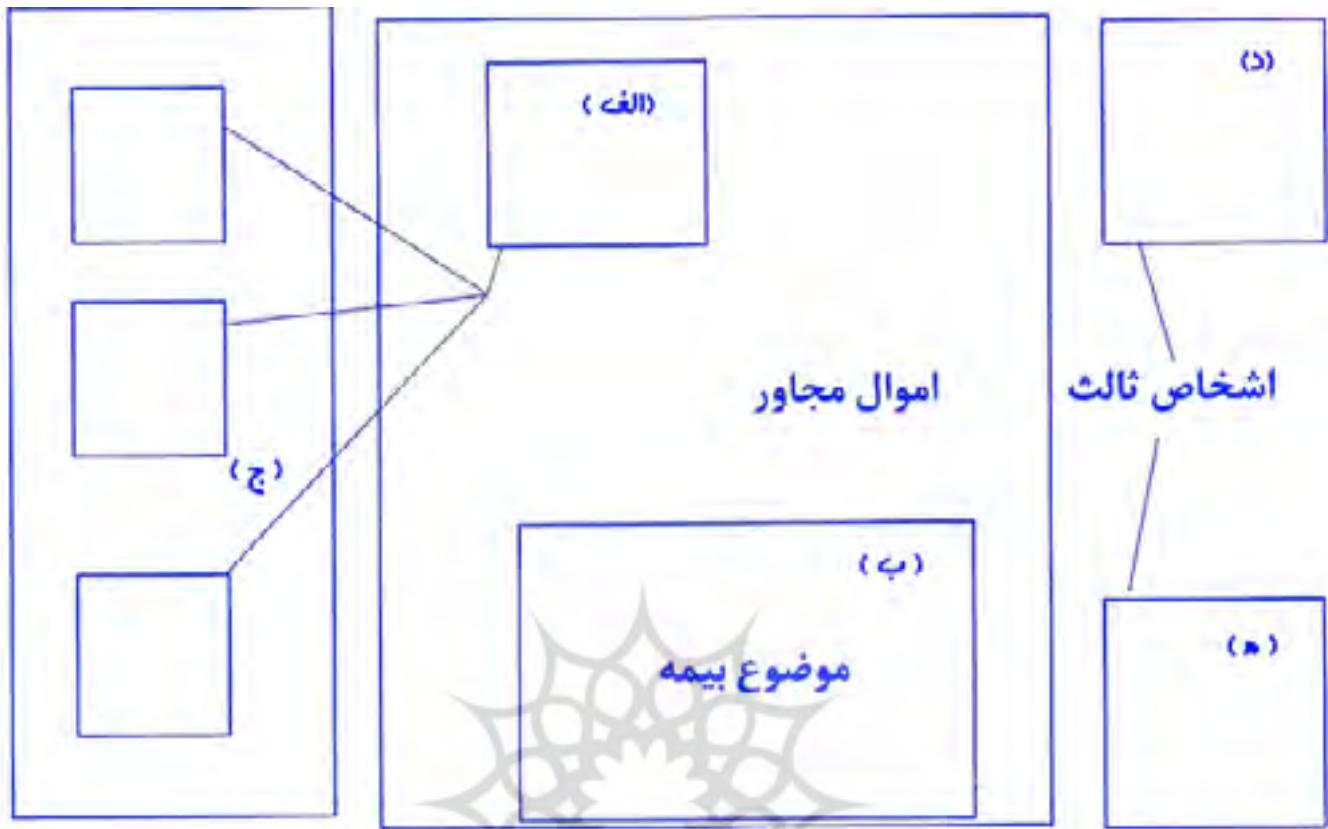
مثل سیل، طغیان آب، باران، برف، بهمن، هر نوع طوفان، زمین لرزه، نشت زمین، لغزش زمین و صخره‌ها، صاعقه.

۲ - ۳) سایر خطرات :

مثل آتش سوزی، انفجار دزدی، اجرای ناصحیح کار، عدم مهارت، سهل انگاری، اعمال توام با سوء نیت، اشتباہات فردی.

همچنین خساراتی که در حین حمل و نقل در محدوده محل اجرای پروژه به موارد بیمه شده وارد می‌آید نیز تحت پوشش می‌باشد.

۴ - استثن-ای-ات :

- جرائم قراردادی، خسارت‌های ناشی از تأخیر در انجام کار، از دست دادن قرارداد.
- زیان یا خسارت ناشی از شکست مکانیکی و یا الکترونیکی یا اختلال در کار ماشین‌آلات ساختمانی، لوازم و تجهیزات (یعنی خسارتی که ناشی از تاثیرات خارجی نباشد، حال آنکه هر گونه زیان یا خسارت فیزیکی وارد به پروژه ساختمانی در نتیجه علل فوق تحت پوشش بیمه قرار دارد).
- از بین رفتن یا خسارت ناشی از اشتیاه در طرح.
- هزینه تعویض، تعمیر یا رفع هر گونه نواقص کارهای مورد مقاطعه (به طور مثال کاربرد مصالح معیوب یا ناکافی) در هر حال، از بین رفتن یا خسارت وارد به اقلامی که بطور صحیح اجرا شده‌اندولی در نتیجه نامناسب بودن سایر اقلام کارهای مورد مقاطعه آسیب می‌بینند عموماً تحت پوشش بیمه قرار دارد.

- پوشش‌های این بیمه نامه مشروط به برخی استثنایات بدیهی است که معمولاً در بازار بین‌المللی بیمه اعمال می‌گردد و عموماً عبارتنداز:
- زیان یا خسارت ناشی از جنگ یا عملیات شبه جنگی، اعتصاب، بلوا، اغتشاش، تعطیل کار، مصادره بنا به دستور هر مقام دولتی (در موارد خاص امکان تحت شمول قراردادن خطرات اعتصاب و بلوا وجود دارد لکن این امر مشروط به بررسی دقیق قبلی می‌باشد).
- از بین رفتن یا خسارت ناشی از عمل عمدی یا سهل‌انگاری عمدی بیمه گزار یا نماینده‌گان وی.
- از بین رفتن یا خسارت ناشی از واکنشهای هسته‌ای، تشعشعات هسته‌ای یا آلودگیهای رادیواکتیو.
- خسارت‌های غیرمستقیم از هر نوع و یا به هر صورت از قبیل

۵ - م-دت بی-مه :

صورتی که مورد بیمه به همان صورت قبل از حادثه برگرد و پس از اعمال فرانشیز پرداخت می نماید. میزان فرانشیز بستگی به نوع ساختمان و خطرات مختلف، متفاوت می باشد.

۹ - دوره نگهداری :

معموم در قرارداد ساختمانی، دوره نگهداری ۱۲ ماهه‌ای که پس از تحويل بنای تکمیل شده آغاز می‌گردد، پیش بینی می‌شود. برای دوره مزبور ممکن است پوشش نگهداری را تحت بیمه نامه به طرق زیر ارائه نمود:

الف - پوشش نگهداری ساده :

تهده بیمه‌گر در طول دوره نگهداری، محدود است به زیان یا خسارت واردہ توسط پیمانکار در خلال انجام عملیاتی که به منظور اجرای تعهدات مقرر تحت شرایط نگهداری قرارداد ملزم به انجام آن بوده است.

ب - پوشش نگهداری گسترد़ه:

علاوه بر تأمین ارائه شده در پوشش فوق، این نوع از پوشش، زیان یا خسارت واردہ در طول دوره ساختمانی را نیز شامل می‌شود.

۶ - سرمایه بیم - ۵ :

- سرمایه اولیه برای کار موضوع قراردادن نباید کمتر از مبلغ مندرج در قرارداد (پیمان) باشد. همچنین ارزش تمام مصالحی که به وسیله صاحبکار تهیه می‌گردد نیز می‌باشد. سرمایه بیمه اضافه و کلیه تغییرات سرمایه نیز باید طی دوره به بیمه‌گر اعلام شود.

- لوازم و تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی برابر با قیمت تمام شده آنها در محل اجرای پروژه برمبنای قیمت نو.

- اموال مجاور و هزینه از بین بردن ضایعات، مبلغی که برای جبران اینگونه خسارات کافی باشد.

- مسئولیت در مقابل اشخاص ثالث، برای خسارات مالی با توجه به نوع و خطر پذیری اینگونه اموال تعیین می‌گردد، برای غرامت جانی اشخاص ثالث برابر با حد قانونی اینگونه غرامت‌ها.

۷ - ح-ق بیم - ۵ :

در بیمه مقاطعه کاری نرخ ثابتی برای حق بیمه در نظر گرفته نشده است، نرخ حق بیمه با توجه به کلیه خصوصیات هر پروژه که چگونگی آنها در پرسشنامه مربوط طرح گردیده است، محاسبه و تعیین می‌شود.

۸ - پرداخت خسارت :

بیمه‌گر کلیه هزینه‌های مربوط به بازسازی مورد خسارت به

